

[Landbrugsministeren.]

for Uheld som Mund- og Klovesygen, kommer i Vanskeligheder.

Vi har altid ment, at man burde yde dem større Støtte fra Statens Side, ikke ved direkte Tilskud og lignende, men ved større Laan, naar vi var fuldkommen klar over, at de ikke kunde klare det ved deres egne Midler og Statslaanene, uden at ty til private Laan, netop fordi vi var klar over, at Risikoen vilde blive for stor under en eventuel vanskelig Periode. Det er jo ogsaa blevet bekræftet. Derfor mener vi, at vi, naar disse Folk er kommet ind i slige Forhold, bør komme dem til Hjælp, ikke blot af Hensyn til disse Folk selv, men ogsaa af Hensyn til Statens egen Interesse. Og jeg kan ikke se, at der er anvist nogen Vej fra den Side, hvor man er betænkelig ved Forslaget. Jeg haaber, der i Udvalget vil fremkomme Antydninger af, hvorledes man kan naa til Maalet. Og skulde det ikke ogsaa være muligt at faa det ærede Medlem Hr. Ulrich med hertil? Det ærede Medlem har jo talt Statshusmændenes Sag gennem Aarene, og jeg vil da haabe, at han denne Gang ikke alene vil tale, men vise det i Gerning ved at være med til at gennemføre en Ordning, der vil blive tilfredsstillende.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Thorhauge: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at Venstres Stilling til Udstykningen er den samme, som den altid har været. Og de sidst vedtagne Jordlove er, til Trods for store Dønninger fra de ærede Medlemmers Side, hver Gang vi har forhandlet, dog blevet vedtaget enstemmigt, med Tilslutning ogsaa fra konservativ Side.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister kom med en meget interessant Udtalelse, idet han sagde, at det vel i endnu højere Grad var Hensynet til Staten som Kreditor end Hensynet til Husmændene, der havde foranlediget det foreliggende Lovforslag. Vi er fuldstændig paa det rene med, at foretages der ikke noget, taber Staten samtlige Restancer, samtlige de Penge, der er opført i Bemærkningerne til Lovforslaget, nemlig 870 000 Kr. Vi vil gerne være med til at arbejde paa at faa en Ordning, hvorved

vi kan hjælpe Husmændene i første Række, thi Staten ligger i dette Forhold, som den har redet. Det har aldrig været ude af min Bevidsthed, at Staten, naar den gik ind paa en saadan Udstykning, vilde komme ud for meget betydelige Tab, jeg kan godt sige Milliontab.

Den højtærede Minister sagde, at de, der var gaaet ind til disse Brug i de senere Aar, havde alt for faa Penge, og det er rigtigt. Men hvis Skyld er det, at de alligevel er blevet antaget som egnede til at tage saadanne Brug? Det maa være de Kommissioners, der har antaget dem, skønt de altsaa ikke har haft de tilstrækkelige Midler, som de i Henhold til Loven skulde have. Det er da disse Kommissioner, der har lokket disse Mennesker ind i Forhold, der har været uheldige. Det har vi ogsaa mange Gange paataalt, og Tiden viser mere og mere, at vi har haft Ret, og at de andre har set forkert paa disse Forhold.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke fandt Anledning til at svare paa det Spørgsmaal, jeg rettede; men saa synes jeg, det ærede Medlem skulde være lidt forsigtig med at forsøge at slaa sig til Ridder paa Statshusmændene.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg beder det ærede Medlem undskylde, at jeg ikke beskæftigede mig med ham, da jeg sidst havde Ordet; men det ærede Medlems Spørgsmaal var, om jeg ikke kunde oplyse, hvor mange Restancer andre Landmænd havde. Det ved jeg ikke, og hvordan skulde jeg vide det? Jeg antager heller ikke, det ærede Medlem ved det.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich, der, naar vi drøfter disse Spørgsmaal, plejer at optræde med en utrolig Selvsikkerhed, sagde noget, der viser, at det er ganske med Urette, det ærede Medlem tiltager sig en saadan Selvsikkerhed. Det ærede Medlem siger: alle Restancer vil tabes, hvis der intet foretages. Det er